

[Agerschau]

ført gebyr for repræsentationernes bistand til hver enkelt ekspedition i forbindelse med inddrivelsen. Der er altså åbenbart indført et system, hvor et ministerium hygger sig med at spænde ben for et andet ministeriums arbejdet.

Spørgeren er interesseret i at få en nærmere redegørelse for den pågældende afgift.

Svar (14/9 88):

Socialministeren (Aase Olesen):

I henhold til § 8, stk. 2, i Udenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 922 af 18. december 1986 om gebyrer for tjenestehandlinger i udenrigstjenesten skal der med virkning fra den 1. januar 1987 betales et gebyr på 300 kr. for Udenrigsministeriets bistand i sager om underholdsbidrag.

Det fremgår ikke af bekendtgørelsen, hvem der skal betale gebyret.

Siden 1. januar 1987 har Udenrigsministeriet beregnet sig et sådant gebyr i forbindelse med de danske repræsentationers bistand ved inddrivelse af underholdsbidrag i udlandet. De danske repræsentationer har administreret ordningen på forskellige måder, bl.a. fratrukket gebyret i de inddrevne bidrag forinden afregningen over for Sikringsstyrelsen, som foretager afregningen af de inddrevne bidrag over for kommunerne.

Socialministeriet drøfter for tiden sagens videre forløb med Justitsministeriet, som undersøger spørgsmålet nærmere.

Spm. nr. S 363

Til *undervisnings- og forskningsministeren* (1/9 88) af:

Aage Frandsen (SF):

»Hvor mange og hvilke erhvervsuddannelsesudvalg støttede forslaget om, at reduktionen i det ugentlige timetal på de tekniske skoler skulle ske i SVDS-fagene, og var de pågældende udvalg enige?«

Begrundelse

Undervisnings- og forskningsministeren har over for Folketingets Uddannelsesudvalg og i pressen udtalt, at han fulgte enige erhvervsuddannelsesudvalg ved reduktionen af det ugentlige timetal på de tekniske skoler, jf. Information den 18. august:

»Jeg fulgte de enige erhvervsuddannelsesudvalg, som blev støttet af den ene side (DA) af Erhvervsuddannelsesrådet. Det var kun LO-siden i rådet, der gik imod, og LO fik ikke støtte af de enkelte LO-forbund, der sidder i erhvervsudvalgene.«

Af oplysninger i dagspressen fremgår det, at der er blevet sat spørgsmålstejn ved den såkaldte enighed, jf. Information den 22. august:

»Undervisningsminister Bertel Haarder havde kun tre af de i alt syv udvalg for de enkelte efg-uddannelser bag sig, da han – imod Erhvervsuddannelsesrådets flertal – besluttede at nedskære undervisningen i de almene fag dansk, samfundsfag, virksomhedslære og samarbejdsfag til under halvdelen.«

Det er utilfredsstillende for alle parter – undervisnings- og forskningsministeren, Folketingets Uddannelsesudvalg, erhvervsuddannelsesudvalgene og erhvervsskolerne – at det ikke én gang for alle bliver præciseret, hvad de enkelte udvalg mente, og om de var enige.

Svar (13/9 88):

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Som svar på, hvilke erhvervsuddannelsesudvalg der støttede forslaget om, at reduktionen i det ugentlige timetal på de tekniske skoler skulle ske i SVSD-fagene, og om udvalgene var enige, kan det oplyses, at:

Erhvervsuddannelsesudvalgene inden for *jern- og metalområdet og grafiske fag* anbefalede besparelser inden for SVSD-fagene.

Erhvervsuddannelsesudvalgene inden for *bygge- og anlægsområdet* bortset fra Dansk teknisk Lærerforenings og Skoleledernes repræsentant kunne tilslutte sig forslaget.

Erhvervsuddannelsesudvalget inden for *Levnedsmiddelområdet* pegede på sparemuligheder inden for ikkekompetencegivende fag, hvor der kan henvises til offentlige støttemuligheder såsom i idrætsforeninger og under fritidslovgivningen.

Derimod pegede følgende erhvervsuddannelsesudvalg på andre besparelsesløsninger: